

JAK WSPIERAĆ DZIECI BY STAŁY SIĘ KOWALAMI WŁASNEGO LOSU

(z książki Raising Self-Reliant Children in a Self-Indulgent World

S. Glenn I J. Nelsen)

Aktualne tempo i intensywność naszego życia kreuje specyficzne warunki rozwoju dla młodych ludzi. Rosnący poziom technologii i możliwości, styl życia bogaty w zmienności oraz pełen aktywności sprawiają, że to właśnie odporność oraz zasoby osobiste stanowią o skuteczności uczenia się, życia, rozwoju osobistego i społecznego. Aby dziecko w dorosłym życiu było w stanie panować nad własnymi decyzjami i brać za nie odpowiedzialność warto już za młodu rozwijać w nim poniższe przekonania oraz umiejętności:

1. Świadomość własnego potencjału, możliwości nabywania nowych umiejętności:
„Potrafię stawić czoło problemom i wyzwaniom oraz budować swą siłę i mądrość dzięki doświadczeniu”
2. Świadomość własnego wpływu na życie, sytuacje, doświadczenia: „Mam wpływ na to, co robię w życiu, i jestem osobiście odpowiedzialny za swoje działania i wybory”
3. Świadomość własnego znaczenia: „Moje życie ma sens i cel, a ja wnoszę znaczący i niepowtarzalny wkład”
4. Umiejętność oceny sytuacyjnej oraz podejmowania decyzji bazujących na właściwym osądzie moralnym, etycznym, mądrości, empatii, zrozumieniu.
5. Świadomość własnych emocji, wysokie kompetencje intrapersonalne. Umiejętności samooceny, samokontroli, samodyscypliny, samodzielnego podejmowania decyzji.
6. Nastawienie społeczne, rozbudowane kompetencje społeczne: komunikacja, współpraca, negocjowanie, empatyzowanie, słuchanie, dzielenie się, wchodzenie w role społecznie.
7. Wystarczające umiejętności systemowe: uważność na sytuacje życia codziennego, umiejętność reagowania na nie w sposób odpowiedzialny, elastyczny, etyczny oraz zdolność przystosowania się do ograniczeń.

Pomóżmy dzieciom w rozwijaniu tych umiejętności poprzez stworzenie korzystnych warunków domowych i edukacyjnych:

Rytuały, tradycje i
możliwość uczestniczenia w
społecznych projektach to
szansa na umocnienie roli
dziecka

Korzystajcie z dialogu, budujcie
bliskość, zaufanie, umiejętność
uczenia się. Pytajcie dziecko jak
postrzega świat.

Zamieńcie pytania zamknięte
na te otwarte, pełne
ciekawości (Jak?Co? Kiedy? W
jaki sposób?)

Zamieńcie 'ratowanie' na
'badanie' sposobów na
rozwiązanie problemu

Nie oczekujcie zbyt wiele i zbyt
szybko. Zamiast tego celebrujcie
podejmowany wysiłek i małe
osiągnięcia